

[Socialministeren]

ger. Aktindsigten omfatter alle dokumenter, der vedrører sagen, med de undtagelser, der følger af bl.a. forvaltningslovens § 15.

Det fremgår af § 15, at retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser. Det er en konkret afvejning i hvert enkelt tilfælde og for hvert enkelt dokument af de modstående hensyn, der kan tale for at undlade at give en part aktindsigt. Undtagelsesvis vil hensynet til parten selv kunne tilsige, at den pågældende ikke gøres bekendt med visse oplysninger eller dokumenter.

Det er den forvaltningsmyndighed, der har truffet eller skal træffe afgørelse i selve sagen, der også træffer afgørelse om aktindsigten og dennes omfang.

Efter forvaltningslovens § 16, stk. 4, kan afgørelser om aktindsigt indbringes særskilt for den myndighed, som er klageinstans i forhold til afgørelsen af den sag, begæringen om aktindsigt vedrører.

En ansøger til førtidspension har som part i sagen ret til aktindsigt i sagen efter forvaltningslovens § 9. Adgangen til aktindsigt omfatter som udgangspunkt alle sagens dokumenter og oplysninger med de undtagelser, der er nævnt ovenfor.

Hvis en ansøger til førtidspension får afslag på aktindsigt i sagen eller dele af sagen, kan vedkommende klage over afslaget til revaliderings- og pensionsnævnet, hvis kommunalbestyrelsen er første instans. Hvis revaliderings- og pensionsnævnet er første instans, kan der klages til Den Sociale Ankestyrelse. Hvis pensionsagen behandles i revaliderings- og pensionsnævnet som en klage over kommunalbestyrelsens afgørelse om førtidspension, kan et afslag på aktindsigt påklages til Den Sociale Ankestyrelse, uanset om selve sagen, som aktindsigten drejer sig om, kan betragtes som principiel af Ankestyrelsen.

Hverken jeg eller Socialministeriet har således efter loven mulighed for at gå ind i en konkret bedømmelse af sager vedrørende aktindsigt eller for at instruere revaliderings- og pensionsnævnene i aktindsigtsspørgsmål.

Spm. nr. S 265

Til *sundhedsministeren* (17/12 92) af:

Birgitte Husmark (SF):

»I hvilket omfang benyttes i Danmark den metode for reagensglasbefrugtning, der ikke indebærer brug af hormonindsprøjtning, men alene udtagning af det naturligt modnede æg, der befrugtes og sættes tilbage i livmoderen, og er ministeren indstillet på en kvalitetsvurdering af denne metode, der ikke indebærer hormonale bivirkninger og ikke indebærer flerfoldsgraviditeter, set i forhold til den traditionelt benyttede metode for reagensglasbefrugtning, f.eks. i form af en høring om de i dag kendte internationale vurderinger (medical audit)?«

Svar (7/1 93):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Sundhedsstyrelsen har oplyst følgende:

»Så vidt det er Sundhedsstyrelsen bekendt, gives der i begrænset udstrækning i privat regi tilbud om denne behandling som et alternativ til sædvanlig fremgangsmåde, hvorimod metoden ikke har vundet udbredelse i offentligt regi herhjemme.

Den almindelige udvikling af IVF-metoden, herunder befrugtning- og dyrkningsmetoder for udtagne æg, har i de senere år ført til, at chancen for opnåelse af graviditet efter oplægning af kun ét befrugtet, delt æg er betydeligt forbedret og enkelte steder måske nærmer sig resultaterne af oplægning af flere befrugtede, delte æg, jf. f.eks. årsberetning fra Rigshospitalets Fertilitetsklinik 1991, s. 11. Af de følgende grunde betyder dette dog ikke, at en fremgangsmåde som den i spørgsmålet omtalte ville give blot tilnærmelsesvis samme chance for opnåelse af graviditet i en behandlingscyklus som den nuværende.

For det første er der et vist »tab« af æg i forbindelse med den ultralydsvejledte punktur af modnede ægfollikler hos kvinden. Såfremt der kun er ét æg at gå efter – som det vil være tilfældet, når der ikke er hormonstimuleret – vil der derfor i en del tilfælde ikke opnås et æg, som kan forsøges befrugtet in vitro med henblik på efterfølgende oplægning.

For det andet lykkes in vitro-befrugtningen, som foregår i en lille skål uden for kvindens organisme, kun hos en vis procentdel af de udtagne æg. Selv hvor »fangst« af æg er lykkedes, jf. foregående afsnit, vil der altså også her være et bortfald.